

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (πολιτικὴ σημασία τῆς ἐν Βελιγραδίῳ τραγωδίας). — Μικρὰ Ἀσία (ἡ πόλις Κοτύωρα). — Θράκη (ἡ ἐν τῷ ῥομφύ Ἀδριανονπόλεως κατάστασις). — Τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον (παιδαγωγικὴ μόρφωσις τῶν διδασκάλων τῶν ἐλλήνων σχολείων καὶ γυμνασίων). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Μακεδονία (ἡ ἐν αὐτῇ τρομοκρατία). — Ταχυδρομεῖα καὶ Τηλέγραφοι ἐν Ἑλλάδι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 5 Ἰουνίου 1903.

Ἀπερίπλοκος φαίνεται ἐν γε τῷ παρόντι, ὅτι θὰ διέλθῃ ἡ αἰφνιδίως καὶ ἐν πλήρει εὐδία ἐκτραγεῖσα ἐν Σερβίᾳ θύελλα, ἥτις ἀνέτρεψε πρὸς ῥίζαν οἶκον βασιλικὸν ἕνα καὶ ἐθεμελιώσεν ἕτερον. Ἀφ' ὅπου συνέστη τὸ μικρὸν σλαβικὸν βασίλειον, ἀδιάλειπτος ἦτο ἡ ἐρις τῶν δυναστικῶν τούτων οἰκῶν τῶν Ὀβρενιδῶν καὶ Καραγεωργιεδῶν, ἴσα κεκτημένων τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ σερβικοῦ λαοῦ, διότι ἴσα ἠγωνίσθησαν ἀμφοτέρων οἱ ἀρχηγεῖται εἰς τὴν ἀπὸ τῶν Τούρκων ἀπελευθέρωσιν τοῦ μετὰ τοὺς Ἕλληνας ἐνδοξότερον παντὸς ἄλλου λαοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ παλαισάντος λαοῦ τῶν Σέρβων.

Καὶ ἡ ἐρις αὕτη ἐνύλισεν εἰς τὸ αἷμα πλέον ἢ ἀπαξ καὶ μετέθηκεν ἐκ περιτροπῆς ἀπὸ τῶν γόνων τοῦ ἐνὸς οἴκου εἰς τοὺς τοῦ ἑτέρου τὸ αἰμόφυρτον βασίλειον στέμμα τῆς Σερβίας μέχρι τῆς 28, καθ' ἣν ὁ τελευταῖος τῶν Ὀβρενιδῶν ἐκτίνων ἑαυτοῦ καὶ τῶν προγόνων ἀμαρτίας, οἰκογενειακὰ σκάνδαλα καὶ βδελυρίας, μορίας καὶ ἐγκλήματα, χυδαίαν τοῦ διαδήματος χρῆσιν καὶ ἀσυνείδητον περιφρόνησιν τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ σερβικοῦ λαοῦ, ἐρρίβθη βία οὐ μόνον ἀθρήνητος, ἀλλὰ καὶ χλευαζόμενος εἰς εὐτελεῖ τάφον συναποφύρον κατ' ἀμείλικτον τῆς Νεμέσεως ἐπιταγὴν τὴν σύντροπον τῶν μωριῶν καὶ τῆς ἀδοξίας του.

Ἀν ἦτο δεδομένον εἰς τοὺς πραγματικούς ποιητὰς νὰ κανονίζουσι τὰς τύχας τῶν λαῶν, οἱ θρηνοὶ καὶ οἱ κοπετοὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τῇ συντελεσθείσῃ τραγωδίᾳ θὰ καθίστανον ἀδύνατον τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Πέτρου Α' καὶ ὁ νόμος τῆς καθάρσεως θὰ ἀπέκλειεν ἥττω τοῦ θρόνου ἐκεῖνον, ὅστις καὶ ἐν ἀγνοίᾳ διατελὼν τῶν παρασκευαζόντων φόνων, ἀμέτοχος τῆς ἡθικῆς λεγομένης αὐτοσυργίας δὲν εἶναι ἐνώπιον τῆς ἱστορίας. Ἀλλ' οἱ νόμοι τῆς ποιητικῆς τέχνης δὲν συμπίπτουσι πάντοτε πρὸς τοὺς νόμους τῆς ζωῆς καὶ αἱ ἀναπόφευκτοι ταύτης ἀνάγκαι μετὰ τὴν βανάυσον καὶ ἀνίκητον δυνάμιν τῶν ἀπῆλθον τὴν ἐκρίζωσιν τῶν Ὀβρενιδῶν, ἀδιαφοροῦσαι, ἀν τούτους θὰ διαδεχθῶσιν οἱ Καραγεωργιῶν. Τὰ ἀφυπνιζόμενα δίκαια τῶν λαῶν καθιστῶσιν ἡμέτεροι στερεωτέρων καὶ αεδιαστότερον τὸν δεσμὸν τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑποχρεώσεων τῶν βασιλέων, παρήλθον δ' οἱ χρόνοι διὰ τὴν ἐξημερωμένην τουλάχιστον ἀνθρωπότητα, καθ' οὓς οἱ λαοὶ ἦσαν ὑπόχρεοι δικὴν ἀγέλης ἀλόγων νὰ χειροκροτῶσι τὰς βασιλικὰς ἀτιμίας καὶ νὰ κλίνωσιν ἀσυνείδητοι τὸν αὐχένα εἰς τὰς ἰδιοτροπίας των.

Τοῦτο ἠθέλησε νὰ μαρτυρήσῃ ὁ λαὸς τῆς Σερβίας, πρόωρον δὲ εἶναι μόνον νὰ κριθῇ, ἂν εἶχεν ὑπερπληρωθῇ τῶν πικριῶν τοῦ τὸ ποτήριον καὶ ἂν τὸ δοθὲν εἰς αὐτὰς τέμμα ἦτο τὸ προσήκον διὰ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ Πέτρου Α'.

Ἡ ἐπιμονὴ τῶν Σέρβων, ὅπως ἀναθέσωσι καὶ πάλιν τὰς τύχας των εἰς ἀνδρα ὁμογενῆ, οὐ πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας των ὑπῆρξαν οἱ πρόγονοι καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο, χωρὶς νὰ ἀποβλέψωσιν εἰς τοὺς δυναστικούς τῆς Εὐρώπης οἴκους, ὧν πολλοὶ οὐ μόνον ἐπάγγελμα ἔχουσι νὰ παράγῃσι βασιλεῖς, ἐλέγχει ἀξιοθαύμαστον τὸ αἰσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀγω-

νισθέντας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των καὶ εὐγενεστάτην εἰς τὴν ἱστορίαν των ἀφοσιώσιν. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἶναι σφόδρα ἀμφίβολον, ἂν ὑπῆρξεν ὀρθή ἢ ἀπόφασις.

Ὅσον μέγала καὶ ἂν ὑπῆρξαν τὰ ἐγκλήματα τῶν Ὀβρενιδῶν, ὅσον εὐτελής καὶ ἄσημος καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἡ καταγωγὴ των, ἐξ ἧς οἱ ἀριστοκρατικοὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα αὐτῶν δυναστικοὶ τῆς Εὐρώπης οἴκοι εἶχον ἀποκλείσει αὐτοὺς καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιγαμίας, ἐφόρουν ἐν τούτοις τὸ βασιλεῖον στέμμα καὶ ἐξεπροσώπουσαν κατὰ τὰ νόμιμα τὴν σερβικὴν μεγαλειότητα, οὕτως ὥστε ἀναπόφευκτος νὰ ἀποβαίῃ ἡ δυσθυμία τῶν αὐτῶν τῆς βασιλευμένης Εὐρώπης ἐπὶ τῇ τελεσθείσῃ τραγωδίᾳ, ἥτις εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἐξεταζομένη γεννᾷ εἰς πάντα ἀνθρωπὸν τὴν φρίκην τοῦ ἐγκλήματος. Καὶ ἀσήμαντον μὲν πρᾶγμα θὰ ἦτο, ἂν μόνον εἰς τὴν πλατωνικὴν αὐτῆς μορφήν περιωρίζετο ἡ δυσθυμία αὕτη, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω.

Ἐνεκα τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως καὶ τῶν ἱστορικῶν ἀναγκῶν τῆς καὶ τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς ἡ Σερβία ὑπόκειται εἴπερ τι καὶ ἄλλο κράτος τῆς Ανατολῆς, ἐξ ὅπου συνέστη εἰς αὐτόνομον κράτος, εἰς ἀμεσώτατας ἐξῴθεν ἐπιδράσεις, εὐνόητον δὲ εἶναι, ὅτι δὲν εἶναι προσωρισμένα νὰ ἐλαττώσωσιν αὐτὰς τὰ ἐγκαίνια τῆς βασιλείας τοῦ Πέτρου Α'. Αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονός, ὅτι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, σὺν οἷς καὶ ὁ διάδοχος τοῦ Γεώργιος, ἐκπαιδεύονται ἐν Ῥωσίᾳ, ἀρκεῖ νὰ ὑπεκαλύψῃ τὴν ἀκοίτητον καχυποψίαν τῆς Αὐστρίας, πρὸς ἣν ὁ οἶκος τῶν Ὀβρενιδῶν μετ' ἐλαχίστων διαλειμμάτων εἶχε συνδέσει στενότερα τὴν πολιτικὴν τῆς Σερβίας καὶ ἧς ἀκούσεις ἀπερίσπαστον οὐδέποτε δύναται νὰ διαγάγῃ τὸν βίον του τὸ μικρὸν βασίλειον. Ἀλλ' εἰς τοῦτο προστίθενται μεῖζονος βαρύτητος ἔτι σημεῖα.

Ἐν Ῥωσίᾳ παρατηρεῖται περιεργότατον φαινόμενον. Κράτος δεσποτικώτατον αὕτη καταδιώκει μετ' ἀπαρεχρηματιστοῦ σκληρότητος τὰς κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ καθεστώτων συνανομίας. Καὶ ὅμως σχεδὸν πᾶσαι, ἂν μὴ ἀπολύτως πᾶσαι αἱ συναντιθεταὶ συνανομῖαι αἱ μεταβολὰς καὶ ἀνατροπὰς ἐπιδιώκουσαι ἐν τοῖς σλαβικοῖς τμήμασι τῆς Ἰαλυρικῆς Χερσονήσου, τὰς ἐστίας αὐτῶν ἱδρῶσαν καὶ ἱδρῶσιν ἐν Ῥωσίᾳ καὶ ἐξ αὐτῆς ἀρύονται τὴν δυνάμιν των ἀπὸ τῶν στρωμάτων μάλιστα ἐκείνων τῆς ῥωσικῆς κοινωνίας, ἐν οἷς γνησιώτατα ἐκπροσωπεῖται τὸ κρατοῦν σήμερον ἐν Ῥωσίᾳ θεοκρατικὸν καὶ ἀπολυταρχικὸν στοιχεῖον, ἀπὸ τῶν πανσλαβιστικῶν στρωμάτων. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἀναμφηρίστως δὲν εἶναι ξένον πρὸς τὴν πρόσφατον καταστροφὴν καὶ ἂν δὲ μὴ ὑποθέσῃ τις αὐτὸ ὡς τὸν κύριον παράγοντα, ἀναποφύκτως ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ἡ ἐγκρισ τῶν τελεσθέντων ἦτο ἐξησφαλισμένη ἐκ προοιμίου. Εἰς τὴν φοβεράν δυνάμιν, εἰς τὴν παντοδυναμίαν δύναται τις εἰπεῖν, ἣν ἀσκέει σήμερον ἐν Ῥωσίᾳ τὸ στοιχεῖον τοῦτο ὀφείλεται ἡ ταλαντευομένη στάσις τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Πέτρου Α', χαρακτηριστικὴ δὲ εἶναι καὶ σκοπιμωτάτη ἀποδεικνύεται ἡ μεμελετημένη σιγὴ τῆς παρὰ τὸν Νεῦαν Πυθίας.

Ὁ Πέτρος Α' θὰ ἀναγνωρισθῇ ὅσῃ τὸν ἢ βράδιον, διότι οὐδεὶς αἰσθάνεται ἑαυτὸν τοσοῦτον ἰσχυρὸν καὶ οὐδεὶς ἔχει τοσαῦτα μεγάλα συμφέροντα καὶ οὐδενὸς τὰ συμφέροντα ταῦτα ἐξαρτῶνται οὕτω ἀπὸ τοῦ γεγονότος τίς θὰ εἴναι βασιλεὺς τῆς Σερβίας ὁ Πέτρος ἢ ὁ Παῦλος, ὥστε νὰ ἀναλάβῃ τοὺς κινδύνους τῆς ἀρνήσεως νὰ ἀναγνώρισῃ ὡς βασιλέα τῶν Σέρβων τὸν Πέτρον Α' Καραγεωργιῶν, ὃν βέβαιον εἶναι, ὅτι θὰ ἀναγνώρισῃ ἡ Ῥωσία.

Θὰ σιγήσωσι νῦν κατ' ἀνάγκην πάντες, ἀλλ' ἡ σιγὴ αὕτη ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὴν μετὰ τὸ εὐδὲ ἀνοχὴν τῶν Ὀβρενιδῶν ὑπὸ τῶν Σέρβων. Ἡ ὑπομονὴ τῆς Εὐρώπης δοκιμάζεται ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῷ φόβῳ τῆς πανισχύρου ἀποτοκρατορίας τῶν τῶν ἀνερχομένη καὶ ἐκεῖνα, ἐφ' οἷς χαλεπαίνει καὶ ἐκεῖνα, ἐφ' οἷς φρίττει, ἀλλ' ἡ ἐκ φόβου μεζόνων κακῶν ἀνοχὴ δὲν ἀποτελεῖ λήθη.

Ἡ Αὐστρία καὶ σὺν αὐτῇ καὶ ἡ Εὐρώπη θὰ ἀναγνώρισῃ τὸν Πέτρον ὡς Πέτρον Α' βασιλέα τῆς Σερβίας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς

ἀναγνώσεως θὰ ἀναλάβωσι καὶ πάλιν τὴν δυνάμιν των τὰ σπέρματα τῆς δυσφορίας τῆς φιλελευθέρας Εὐρώπης, ἣν ὁ πανσλαβισμὸς ἀδιαιλίτως προκαλεῖ ἀπὸ πεντηκονταετίας. Ἰσως εἶχον δίκαιον οἱ Σέρβοι νὰ φρονέωσι τὸν Ἀλέξανδρον, ἀλλ' ἡ Εὐρώπη θὰ ἐξαγκασθῇ ὅσῃ τὸν ἢ βράδιον νὰ ἐξετάσῃ διὰ μεθόδου αἱματηροτάτης τὸ τίς ἀνήγαγε τὸν Πέτρον.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΚΕΝΤΡΟΣ

Ἡ πόλις Κοτύωρα. — Πληθυσμὸς αὐτῆς. — Σχολεῖα, μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι. — Αἱ προπαγάνδαι. — Θεσηκεντικὴ καὶ πνευματικὴ κατάστασις τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων. — Τίνα τὰ παραμεληθέντα καὶ τί τὸ πρακτικόν πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων. — Τίνα ἐπιδράσιν δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἡ πόλις τῶν Κοτυώρων ἐπὶ τῆς περιοικίδος.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἐν Κοτυώροις ὀρίστανται τέσσαρα σχολεῖα, οἷον ἡ Ὑψαλτεῖος Σχολή, ἐπέχουσα θείαν ἑλληνικὴν σχολεῖον ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς Ὑπαπαντῆς κειμένη, καὶ δύο δημοτικὰ σχολεῖα ἀνὰ ἐν ἐκάτερά των δύο ἄλλων συνοικιῶν καὶ ἐν Παρθενωγαίῳ. Οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ τέσσαρα ταῦτα σχολεῖα παῖδες ἀνέρχονται εἰς τετρακοσίους περίπου, ὧν οἱ ἑκατὸν θήλειαι, διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς διδάσκαλοι ἐξ ὧν δύο διδασκάλισσαι.

Ἐκ τῶν ἄλλων συνοικιῶν, οἱ μὲν Ὀθωμανοὶ συντrophῶν δύο ἄξια λόγου ἐκπαιδευτήρια, ὧν τὸ Ῥουσὶδὲ Μεντεπὶ δαπάναις τῆς κυβερνήσεως συντrophόμενον λειτουργεῖ τελεσφόρως ἀπὸ τινων ἐτῶν καὶ ἀξιολόγους ἀποδίδει καρπούς. Οἱ εἰς τὰ τουρκικὰ σχολεῖα φοιτῶντες ὀθωμανοπαῖδες ἀνέρχονται κατὰ τὸ 1895 εἰς τοὺς 233 περίπου μαθητὰς.

Ἀνώτερα εἶναι καὶ τῶν ὀθωμανικῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν τὰ ἀρμενικὰ ἐκπαιδευτήρια. Οἱ Ἀρμένιοι συντrophῶν σχολεῖον ἀρρένων κατὰ βαθμὸν μὲν ἀνώτερον τοῦ παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει ἑλληνικοῦ σχολεῖου, κατὰ τὴν παρεχόμενην δὲ ἐκπαιδευτικὴν ἀσυγκρίτως ὑπέρτερον, διότι καὶ γλώσσας ξένας διδάσκονται οἱ φοιτῶντες χάριν τῶν βιωτικῶν πρακτικῶν σκοπῶν καὶ παντοῖα ἄλλα παιδείας παρέχεται ὑπὸ ἐιδικῶν διδασκάλων. Τοῦτο κατέστησε τοὺς Ἀρμένιους τὴν ὑπέρτερον ἐν Κοτυώροις κοινωνικὴν τάξιν τῶν τε Ὀθωμανῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἀνάλογον εἶναι καὶ τὸ παρθεναγωγεῖον τῶν Ἀρμενίων. Καὶ εἰς μὲν τὸ σχολεῖον ἀρρένων αὐτῶν φοιτῶσι περὶ τοὺς 180 μαθητὰς, εἰς δὲ τὸ τῶν θηλέων περὶ τὰς 140 μαθητρίαι.

Ἐρωτᾶται ἤδη διὰ τί ἡ στασιμότης αὕτη καὶ τὸ ὑποδέσμευτον τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος, ἥτις καὶ πολυαριθμότερα τῶν δύο ἄλλων ὁμοῦ λαμβανόμενων εἶναι καὶ ἡ φιλογένεια δὲν ἐλλείπει ἀπὸ τῶν ἐλῶν αὐτῆς, ὡς ἀποδεικνύει τῆς Ὑψαλτεῖος σχολῆς ἡ ἱδρυσις;

Δὲν γινώσκω, κύριε Συντάκτα, σήμερον τίς κατέχει τὸν τῆς Νεοκαισαρείας ἀρχιερατικὸν θρόνον. Ἀλλὰ κατέχει αὐτὸν κατὰ τὸ 1895 ἄνθρωπος ἐξωλέστατος, ἀμαθὴς, ἀνίκανος νὰ ἀντιληφθῇ τοῦ τε ὕψους λειτουργήματος καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβελημένων καθηκόντων, οὐ μόνον μὴ προστατεύων καὶ περὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ ποιμνίου φροντίζων, ἀλλὰ πᾶν τούναντιον πράττων, ὅπως βυθίσῃ τὴν ἡμετέραν κοινότητα καὶ ὅλον τὸν ὑπὸ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ πολυαριθμὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν πλείοντον εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς βαρβαρότητος. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπέθι' ὁ κακὸς δαίμων τῶν χωρῶν ἐκείνων, ἐν δὲ μόνον προήγαγε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ποιμαντορίας του, τὴν γαστέρα αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκείων τὰ θυλάκια. Ἐπισκόπεσι ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ θρόνου οὐχὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου του, ἀλλὰ τὰ μέσα τῆς θρησκείας τῶν ἰδιῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν, ἐν δὲ ἐμελεῖ αὐτῷ, τὸ πᾶς νὰ ἐκμυλίσῃ τὸ χρησιτεπόμενον πληρωμα πλείοντον. Διὰ τοῦτο ἡ ὅλη ἐπαρχία βρεθεῖ ἀρχαϊκωτάτων ἱερῶν, στερεῖται ἀξίῳ τοῦ ὀνόματος διδασκάλων καὶ διατελεῖ παραδεδομένη εἰς τὰς σκευώρας καὶ τὰς παγίδας τῶν ξένων προπαγανδῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς τῶν διαμαρτυρομένων.

Ἦνα δὲ μὴ φανῶ λέγων ὑπερβολὰς, φέρω εἰς κύρωσιν τῶν λόγων μου τὰ πράγματα. Ἐνεκα τῆς ἀξιοβητικῆς ἀσυγγνώστου ὀλιγορίας ταύτης τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν παρεῖδεν ἡ προπαγάνδα τῶν Διαμαρτυρομένων εἰς τὴν ἡμετέραν κοινότητα, λαμπρὰ ἱδρῶσαν ἐκπαιδευτήρια καὶ ἤδη κατὰ τὸ 1895 ἡρθ-

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Δαμιαδῖδην, διηγητὸρον
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται.

μετὰ προσπλῆτους εἰς τὰ δόγματά της 150 οἰκογενείας, ὧν αἱ 110 φεῖ! ἑλληνικαί. Καὶ πᾶς νὰ μὴ χωρήσῃ βράδαιως προδεῦον τὸ προσπλητικὸν ἔργον τῶν Διαμαρτυρομένων, ὅταν τὰ μὲν σχολεῖα τῶν κοινοτήτων ἡμῶν ὑπαιτιότητι τοῦ ἀρχιποίμενος εἰς ἀξιοθρήνητον εὐρίσκονται κατάστασιν, ἐὰν μὴ ὅλως ἐλλείπωσιν, αἱ δὲ θρησκευτικαὶ ἀνάγκαι αὐτῶν εἶναι παραδεδομέναι εἰς ἀξέστους, ἀμαθεῖς, σχεδὸν εἰπεῖν ἐντελῶς ἀγραμμάτους ἱερεῖς, ἀνίκανους καὶ νὰ ἀναγνώσωσι τὸ εὐαγγέλιον ἀπαισίστως, προχειρισθέντας εἰς τὸ ἀξίωμα τῶν μόνον χρηματισμοῦ ἔνεκα ἐναντίον τῆς κοινῆς συνειδήσεως καὶ ἐναντίον τῆς στοιχειωδὲς στάτης αἰδοῦς; Πᾶς νὰ καταπαλάσωσιν οἱ ἱερεῖς οὗτοι ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν Διαμαρτυρομένων προκαλουμέναις θρησκευτικαῖς συζητήσεσι τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ἱερέων αὐτῶν περὶ τοῦ ὀρθοτέρου δὴθεν δόγματος αὐτῶν καὶ πᾶς νὰ μὴ δελεασθῶσιν οἱ ὀρθόδοξοι, ὅταν βλέπωσι τιμωμένην καὶ ὑπερέχουσαν πλούτῳ καὶ μαθήσει τὴν ἀλλαξοπιστήσασαν κοινότητα;

Καὶ ὅμως τί δὲν ἡδυνάμεθα νὰ πράξωμεν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς καὶ θρησκευτικῆς προαγωγῆς καὶ ἐνισχύσεως τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Νεοκαισαρείας! Τὰ Κοτύωρα εἶναι ἐνδεειγμένα ὡς κεντρικὴ ἐστία φώτων τῆς ὅλης ἐπαρχίας Νεοκαισαρείας, ὅπως γίνῃ δὲ τοῦτο, ἐν μόνον ἀπαιτεῖται, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησία νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἀρχιερεῖς ἀνταξίους τοῦ ὀνόματος καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων.

Ἐγκαρδῶς λυποῦμαι, κύριε συντάκτα, διότι τοιαύτην μεταχειρίζομαι γλώσσαν κατὰ ἱεράρχου. Ἀλλ' ἐπράξα τοῦτο, διότι ὑπέλαβον ὡς καθήκον, καὶ διότι οἱ Ταγοὶ τοῦ ἔθνους ὀφείλουσι νὰ κατανοήσωσιν, ὅτι ἡ τύχη τῶν λαῶν δὲν πρέπει νὰ γίνῃται παίγιον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀρχόντων. Τὸ παρελθὸν ἐσώρευσε ἐπὶ τοῦ δυσμοῦρου ἑλληνικοῦ ἔθνους συμφορὰς ἐπὶ συμφοραῖς ἔνεκα τῶν ἀμαρτημάτων τῶν ταγῶν του, ἔνεκα τῆς ἐπονεϊδίστου ἀκηδίας των, καὶ ὅς δὲ νῦν νὰ ἀνανήψωσι, διότι πλην τῆς ἐνώπιον τῆς ἱστορίας εὐθύνης, ὑπέχουσι ἀνταξίους τοῦ ὀνόματος καὶ ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ ἐνώπιον τῶν ἀρχομένων.

Πολλὰ προσδοκᾷ ἡ ὀρθοδοξία ἀπὸ τοῦ Ἰωακείμ Γ' τοῦ πάνου. Ἀλλὰ σὰς βεβαίῳ ἐν πάσῃ ἐλπίκειναι, ὅτι ἂν καὶ σήμερον ἐτι διατελῇ ἐν Νεοκαισαρείᾳ ὁ καὶ κατὰ τὸ 1895, τὸ ἔργον τοῦ ὑπάτου τῆς ὀρθοδοξίας ἡγεμόνος εἶναι καταδικασμένον εἰς οἰκτρὰν ἀποτυχίαν.

ΘΡΑΚΗ

Ἡ ἐν τῷ νομῷ Ἀδριανονπόλεως κατάστασις. — Αἱ ἐγκληματικαὶ ἐνέργειαι τῶν Βουλγάρων. — Συγκρούσεις τῶν συμμοριῶν πρὸς τὸν τουρκικὸν στρατόν. — Βούλγαροι ἀξιοματικοὶ διευθύνοντες τὰς συμμορίας. — Προσέλευσις οχισματικῶν χωρίων εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν. — Τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν πράγματα. — Μαθητικὴ ἐσορτή.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀδριανονπόλεως ἀπὸ 30 Μαΐου 1903.

Λίαν ἐκρυθμὸς εἶναι ἡ κατάστασις ἐν τῷ βίλαετιφ Ἀδριανονπόλεως, ἰδίᾳ παρὰ τὴν μεθόριον γραμμὴν καὶ ἐν τῷ διαμερίσματι τῶν 40 Ἑκκλησιῶν, ἐνθα οἱ Βούλγαροι ἔχουσι διανείμει 17.000 ὄπλων, ῥωσικῶν τὸ πλείστον, εἰς Βουλγαρικὰ χωρία. Βούλγαροι λησταντάρται, ἐν οἷς καὶ ἀξιοματικοὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, κατεπλημύνησαν τὰ ὄρη καὶ καταμαστίζουσι τοὺς Ἑλληνικοτάτους πληθυσμούς τῶν 40 Ἑκκλησιῶν καὶ τῆς μεθορίας γραμμῆς, καὶ τοὺς ὀλίγους ὁμοφύλους των, οἵτινες ἀρνοῦνται νὰ παράσχωσιν αὐτοῖς βοήθειαν καὶ νὰ συμμερισθῶσι τὰ κακῶρα αὐτῶν φρονήματα. Καθ' ἐκάστην σχεδὸν συμβαίνει συγκρούσεις καὶ ἀφισμαχίαι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ πρὸς τοὺς λησταντάρτας τούτους ἐν τῇ μάλιστα συμπλοκῇ, κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐπίσημον νομαρχικὴν ἐφημερίδα «*Αδριανονπόλιν*», ἐφανεύθησαν καὶ δύο Βούλγαροι ἀξιοματικοὶ, γνωσθέντες ἐκ τῆς στολῆς αὐτῶν. Αἱ τουρκικαὶ ἀρμαὶ εἶναι ἀληθεῖς, ὅτι ἐνεργοῦσι βραδέως, ἀλλὰ καὶ λίαν λυσitelως, καταρροῦσασαι πολλὰ Βουλγαρικὰ χωρία ν' ἀφοπλισώσι δι' ἡπίου τρόπου. Οἱ λαβόντες τὰ ὄπλα Βούλγαροι ἀπολογούμενοι λέγουσιν, ὅτι τοῖς ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου Ἐξάρχου.

Ἡ κυβερνήσις ἐξηνάγκασε τοὺς διευθύνοντας τὰ ἐνταῦθα Βουλγαρικὰ σχολεῖα, ἵνα ταχέως ἀποπερατώσωσι τὰς ἐξετάσεις των καὶ ἀποστείλωσι τοὺς ξένους μαθητὰς εἰς τὰς πατρίδας των. Ἐπειδὴ δὲ πάντες σχεδὸν οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθητρίαι τοῦ τε Βουλγαρικοῦ γυμνασίου καὶ τοῦ παρθεναγωγείου τῶν προέρχονται ἐκ Βουλγαρίας καὶ Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, ἀναμφιβόλως πρέπει νὰ παύσωσι λει-

οικονομίας τετρακοσίων χιλιάδων δραχμών. Πρόεδρος αυτής είναι και πάλιν ο κ. Δ. Ράλλης, οδὴν ἀμεροληψίαν καὶ τὴν ἀσθηρὰν τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ ἐνεκωμίαν ὑπὸ τὰ δρόμια τῆς Βουλῆς χειροκροτήματα ἐκ περιτροπῆς ο κ. Στάης τέως ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Θεοτόκη καὶ ο κ. πρωθυπουργός.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ Σάββατον ἐτελέσθησαν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν βασιλέων, τοῦ διαδοχικοῦ ζεύγους, τῶν ὑπουργῶν, τῶν ἐπιφανέστερων πολιτικῶν τῆς χώρας, διὰ δοξολογίας, ἐν ᾗ ἐχοροστάτησεν ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, τὰ ἐγκαίνια τῆς διεθνούς ἐκθέσεως τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τῆς προικτιστοῦ Σοφίας. Ὁ κ. Κοροδέλλας, πρόεδρος τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐξέφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξάρας τοὺς ἐνεργεικούς σκοποὺς τῆς ἐκθέσεως διὰ τὴν ἔμπορίαν, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν τῆς χώρας καὶ καταστρέψας τὸν λόγον δι' ὠραιότητος πρὸς τὴν προστιτὶδα τῆς ἐκθέσεως προικτιστοῦ Σοφίας ἀποστροφῆς. Ἐπὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ πρίγκιπες περιήλθον τὰ διάφορα μνημεῖα τῆς ἐκθέσεως ἐκφράσαντες τὸν θαυμασμόν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ ἐγχειρήματος. Πράγματι καίπερ ἰδιωτικῇ ἢ ἐπιχειρήσεως ἐστέρθη ὑπὸ ἀπροσδοκίτου ἐπιτυχίας. Τὴν ἐπομένην ἐξδομάδα, θεοὺ θέλοντος, θὰ περαθῶμεν νὰ περιγράψωμεν ἐκτενῶς τὰ τῆς ἐκθέσεως καὶ κατὰ τὰ ἄλλα μὲν αὐτῆς μνημεῖα, ἀλλ' ἰδίᾳ τὸ εἶπερ τι καὶ ἄλλο ἐνδιαφέρον ἡμῶς ἐλληνικὸν μνημεῖον, ὅπερ δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ εἰπωμεν, διὰ λαμπρῶς ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐλληνικὴν δραστηριότητα καὶ πρόοδον.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ Ἐλένη, σύζυγος τοῦ βασιλοπάιδος Νικολάου, ἔτεκε περὶ τὴν μεσημέριαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης θῆλη, ὅπερ ὀνομάσθη "Ὀλγα".

ΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ τῆς διαθήκης τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀποβιώσαντος ἀειμνήστου Παναγῆ Βαλλιάνου ἀπέστειλαν 150 χιλιάδας φρ. χρυσῶν πρὸς τὸ ἀδελφόν τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ἔξ ὧν αἱ μὲν 100 χιλιάδες θὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν, ἵνα χρησιμεύουσιν ὡς κεφάλαιον ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ τόκοι θὰ διατεθῶσι ὑπὲρ τῶν καταστημάτων τούτων, αἱ δὲ 50 χιλιάδες διὰ τὴν ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Ἐπίσης ἀπέστειλαν 300 λίρας καὶ ὑπὲρ ἄλλου τινὸς καθιδρύματος, συμφώνως πρὸς τὴν διαθήκην τοῦ αὐομένου εὐεργέτου.

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ παραγωγή τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὸ ἱστάμενον ἔτος προημενύεται ἐκ τῶν εὐτυχεστέων. Κατ' ἀνταπόκρισιν τοῦ "Ἀστειῶς" ἐκ Βόλου ἐσπάρησαν ἐφέτος περὶ τὰς 550,000 κοιλὰς σίτου διαφόρων εἰδῶν, ἐξ ὧν ὑπολογίζεται ἡ παραγωγή εἰς 4,000,000 κοιλὰς. Κριθὴ ἐσπάρη περὶ τὰς 200,000 κοιλὰς, ἐξ ὧν θὰ παραχθῇ περὶ τὸ 1,600,000 κοιλὰς. Ἐπίσης καὶ οἱ καπνοὶ ἐφέτος ἐκαλλιεργήθησαν κατὰ μείζονας ἢ ἄλλοτε ποτε ἐκτάσεις, καλλίστη δὲ ἀναμένεται ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν. Ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ προϊόντος τούτου, ὅπερ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν Βολιωτῶν ἐμπόρων κατέστησε γνωστὸν εἰς πολλὰς ἀγοράς τῆς Ἑδρώ-πης, προσδοκᾶται οὐ μόνον τῆς Θεσσαλίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἡ προαγωγή. Αἱ εἰδήσεις τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς συναδέλφου φέρουσι καὶ τῶν ὀνύμων καρπῶν τὴν ἐσοδείαν ὡς εὐοδύνιστον.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ δελτίον τῶν εἰσορῶν πρὸς ἴδρυ-σιν ἀνδριάντος τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ὅπερ δημοσιεύει ὁ πρόεδρος τῆς οἰκίας ἐπιτροπῆς κ. Μάρκος Ν. Δραγούμης ἀναγράφει τὰς ἐπομένας εἰσορᾶς: α') ἐξ Ἀθηνῶν: Ἰω. Γ. Ἀθηνογενῆς 25, Ἀθαν. Σ. Βαλλιάνας 200. Λουῖζα Ρανκοῦδ (β' εἰσορᾶ) 1000, Δημόσιος Α. Χατζηλάζαρος 100. Κων. Ε. Σεβαστόπουλος 100. Μιλ. Α. Καλδοκο-ρέσης 200, Ἀντ. Μάτσα: 100, Νικόλαος Ν. Σαρ-ρίτσος 50. β') Στρατιωτικαί: Δασαρχεῖον Βοιω-τίας 24, Ἀστυνομία Ἀργους 7. γ') Ἐκ Κρήτης: διάφοροι διὰ Μίνωας Α. Καλοκαιρινῶ 239,85. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως: Ἐλένη Γ. Ζαρίφη 200, Ἀνδρόνικος κ' 100. Ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἐμμ. Μπε-νῆκης 300, Στέφανος Δέλλας 100. Ἐκ Μασσαλίας (φροντὶς τῆς κ. Ρηγίνης Μ. Βλαστοῦ) Μ. V. 157, Περικλῆς Γ. Ζαρίφης 314, Μιλ. Σ. Ροδοκανάκης 314, Π. Γ. Ζαφειρόπουλος 157, Ἰωάν. Φακέρης 157, Μιχ. Π. Βλαστός 157. Ἐκ Ῥουμανίας Χρι-στόφορος Μακρῆς 100. Ἐξ Ὀδησοῦ πρωθυερεὺς Ἀγγελος Περάνης 50. Ἐκ Λιβερποῦλης Αἰκατε-ρίνη Π. Ράλλη 100. Τὰ τῶν 5 πρώτων δελτίων δρ. 34,636.19. Γενικὸν ἄθροισμα δρ. 38,988.04, κατατεθειμένων ἐν τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν ἐπὶ τόκῳ 5 ο/ο.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ἐκ Βερολίνου ἀναγγέλλει, διὰ ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὸν γερμανικὸν στρατὸν καὶ εἰσῆλθῃ εἰς τὸ 23 σύν-ταγμα τῶν Δραγόνων ἐν Δαρμστάτῃ.

ΚΑΤΑ τὴν τῆς παρελθούσης Δευτέρας συνεδρί-αν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ, διὰ τῆς ὁ-ποίας συναινέει, ὅπως ἡ ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱε-ροσολύμων ἰδρυθεῖσα ἐν Μελβούρνῃ ἐλληνικὴ ὁ-θόδοξος ἐκκλησία, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐκεῖ Ἑλλή-νων ἐξαρχαίται ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατόπιν τούτου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀιδεσιμωτάτου ἀρχιεπισκόπου κ. Νι-κάνδρου Μπεινίου, ὡς ἐφημερίου τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας.

ΑΙ ΚΑΤΑ τὸν λήξαντα μῆνα Μάιον εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1,707,804.90, ἀπέναντι 1,575,728.16 τοῦ ἀντι-στοίχου μηνός, παρελθόντος ἔτους. Ἦτοι παρουσιάζ-εται πλεόνασμα δραχ. 132,076.75.

ΤΟ ΜΕΧΡΙ τοῦδε συλλεγὲν ποσὸν ἐξ ἐράων ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν τῇ Τραπεζῇ Ἀθη-νῶν κατατεθειμένον ἀνέρχεται εἰς ἑκατὸν τριάκοντα (130) χιλιάδας δραχμῶν. Ἐπὶ τῇ δὲ θρη-σκευτικῇ ζήλῳ τῶν κατοίκων τοῦ βασιλείου θὰ ἀναβιβάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο κατὰ τὸ ἱστάμενον ἔτος εἰς διακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφά-σισε νὰ συνδέσῃ τοὺς κυριωτέρους ἐν τοῖς μεθορίοις στρατιωτικὸς σταθμοὺς μετὰ τῆς Καλαμπάκας διὰ τηλεφώνων.

— Ἡ ἐν Πειραιεὶ Ἡπειρωτικὴ Ἀδελφότης κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνέλευσιν ἐξέλεξε πρόεδρον μὲν παμψηφεῖ τὸν καὶ τέως τοιοῦτον κ. Γ. Δάκαν, ἀντιπρόεδρον δὲ κατὰ πλειοψηφίαν τὸν κ. Βασ. Παναζῆν καὶ γραμματεῖ τὸν κ. Πέτρον Γκούαν. Συμβούλους δὲ τοὺς ἐπομένους: Θεοφ. Παπῶν, Ἰωάν. Δάμαν, Σταθρον Μπακάλην, Γεώργ. Μι-ζάραν, Ἀναστ. Νούσην, Μιχ. Μούλην, Θεοφ. Γεωρ-γίου, Θωμᾶν Κάλτσον, Μιχ. Ματράκιδην.

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ Τετάρτην ἡ Βουλὴ ἐξέλεξε τὸ διὰ τὴν ἑκτακτὴν αὐτῆς Σύνοδον Προε-δρεῖον. Καὶ πρόεδρος μὲν ἐξελέχθη ὁ καὶ πρόφην τοιοῦτος κ. Δημ. Ράλλης λαβὼν ψήφους 105, ἐπέ-λαχεν δὲ ο κ. Ν. Μπουφίδης ὑποψήφιος τοῦ Θεο-τοκικοῦ κόμματος λαβὼν ψήφους 64 καὶ ο κ. Μπουτῆς, ὑποψήφιος τοῦ Ζαῖμικοῦ κόμματος λα-βὼν ψήφους 21. Κατὰ τὴν διαλογὴν δ' ἐυρέθησαν καὶ 9 λευκὰ ψηφοδέλτια. Ἀντιπρόεδροι δὲ καὶ γραμματεῖς ἐξελέχθησαν ὁσαύτως πάντες ἐκ τῆς κυ-βερνητικῆς μερίδος. Ο κ. Ράλλης ἀναλαβὼν καὶ πάλιν τὰ προεδρικὰ καθήκοντα εἶπε:

Ἐγγνωσμένων, κύριοι, ἐπὶ τῇ τιμῇ, δι' ἧς εὐχε-σθήτε νὰ μὴ περιβιβάλλετε ἐκ νέον. Ἡ νέα ψήφος ὁμῶν αὕτη μετὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν εὐμενὴ ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάν μέρων ἐπιεικῇ ὁμῶν γνώμην κατὰ τὴν λήξιν τῆς τακτικῆς Συνόδου ἀποτελεῖ τὴν καλλίστην ἐπίσχυρον πρὸς συνέχισιν τῶν καθηκόντων τοῦ Προ-έδρου κατὰ τὴν ἑκτακτον. Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριοι, καὶ πάλιν. (Χειροκροτήματα).

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ τηλεγραφῇ ἐκ Βιέννης, τοῦθ' ὅπερ δὲν πρέ-πει εὐκόλως νὰ πιστευθῇ, ὅτι ὁ αυτοκράτωρ Φραγ-κίσκος Ἰωσήφ πρὸς τὸν νέον τῆς Σερβίας βασιλέα ἀναγγεῖλναι αὐτῷ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ ἀπῆντησεν ὑπογράφοντος αὐτῷ θερμὴν ἀγάπην. φιλίαν καὶ ὑπο-στήρισιν. Ἠγγέλην ὡσαύτως, ὅτι καὶ ἡ Ῥωσία ἐδήλωσεν, ὅτι ὑπέκρινε εἰς τὴν συναίνεσιν τῶν ἄλ-λων δυνάμεων θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν Πέτρον Α'.

— Ἡ ψηφοφορία τῆς παρελθούσης Τετάρτης πρὸς ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ἐκρίθη ὡς ἐμφανέστατα ἀδυναμίαν τῆς κυβερνήσεως καὶ προέβη-σαν ἀποσύνθεσιν τῆς ὑποστηρικτικῆς αὐτῇ μερίδος. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο μεγάλων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως μερίδων κ. Θεοτόκης καὶ Ζαῖμης λέγεται, ὅτι συνε-φώνησαν περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ καταπολεμήσῃ τὴν κυβερνήσιν διὰ τῶν συνταγματικῶν τρόπων τοῦ ἐλέγ-χου τῶν πράξεων τῆς ἐντὸς τῆς Βουλῆς συζητου-μένης, ἀλλ' ὅχι κυλισπεργούντες, καταδεικνύοντες τὸν ὀλεθρον τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πραγμάτων, εἰς ὃν ἄγει μοναδικὴ ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν κοινοβουλευτικῶν πολ-ιτευμάτων κυβερνητικὴ ἀβουλία. Ἐκ τῆς συμπρά-ξεως ταύτης, ἣν ὀλοφύχως εὐχόμεθα, αἱ σωφρο-νοῦσαι τάξεις τῆς κοινωνίας, αἱ μὴ ἀναμένουσιν νὰ τραπῶσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀλλ' ἀξιοῦσιν νὰ βλέπωσιν τὴν ἐργασίαν τῶν σκοπευμένων ὑπὸ τοῦ κράτους τῶν νόμων καὶ τῆς τάξεως, τὰ ἐθνικὰ δὲ τοσοῦτους νῦν διατρέχοντα κινδύνους συμφέροντα ἐπιμελούμενα μετὰ στοργῆς, ἧς νῦν τελείως ἐστε-ρημένα εἶναι, αἱ σωφρονεῖσθαι λέγομεν τάξεις πρὸς-δοκῶσι τὴν παγίωσιν ἐννόμου τάξεως, ἥτις ἀπὸ τῆς 18 Νεβρίου ἐξέλειπεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟΜΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΦΑΣΟΥΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τιμὴ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δραχ.

» διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 15

Ἔντοκοι Καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλί-νας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται, εἰς τὸ αὐτὸ νό-μισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀφειλῆς (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξω-τερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογίων πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑπο-καταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρᾳ δὲ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑπο-καταστημάτων τῆς Ἱονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1/2	τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τουλάχιστον	
2	» 0/0 » » » » 1 ἔτους »	
2 1/2	» 0/0 » » » » 2 ἔτων »	
3	» 0/0 » » » » 4 » »	
4	» 0/0 » » » » 5 » »	

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνο-μαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ,

ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον πο-σὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου λή-ξεως 18/1 Ἰουλίου 1903 πῶν ἐξῆς ἐθν. δανείων.

α')	Δαν. 1881 5 ο/ο πρὸς φρ. χρ.	4,50
β')	» 1884 5 ο/ο » » »	4,50
γ')	» 1889 4 ο/ο » » »	5,10
δ')	» 1893 5 ο/ο » » »	2,50
ε')	» 1902 4 ο/ο » » »	10.

Ἀθήναι, τῇ 29 Μαΐου 1903.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Σ^{ΑΣ}

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΕΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχρῶν χρεω-γράφων. Ἐκτελέσεις πύξης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο/ο	εἰς πρώτην ἀναλήψιν.
4 1/2 ο/ο	διὰ τρεῖς μῆνας.
5 ο/ο	δι' ἓξ μῆνας.
5 1/2 ο/ο	δι' ἔνδεκα.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΑΡΑΠΗΣ

ΡΑΠΤΗΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Ὁδὸς Δώρου ἀριθ. 8.

Τὸ βραβεῖον τοῦ κ. Δημ. Σ. Ἀράπη ἐν βρα-χεὶ κατέλαβε θέσιν μετὰ τῶν πρωτευόντων ραπτικῶν καταστημάτων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ κομψότης δὲ καὶ ἡ φιλοκαλία τῶν διακεκρι-μένων ἐξ Εὐρώπης μετακλήθέντων κοπτῶν συνδυαζομένη πρὸς τὴν ἀνυπερβλήτην εὐθηρίαν ἀναδεικνύει αὐτὸ ἀνώτερον παντὸς συναγωνι-σμοῦ. Τοιοῦτον ἐν τῷ βραβεῖον τοῦ κ. Δημ. Σ. Ἀράπη συνιστᾶμεν εἰς τὴν ὑποστήριξιν παν-τὸς φιλοκαλοῦ καὶ ἰδίᾳ παντὸς Ἡπειρώτου, διότι τοιοῦτον διακεκριμένον τεχνίτην οὐδένα ἄλλον ἔχει ἢ Ἡπειρὸς ἐν Ἀθήναις.

ΛΟΥΤΡΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ

Ἡ λειτουργία τῶν μοναδικῶν εἰς τὸ εἶδος τῶν λουτρῶν τούτων ἤρχισεν ἀπὸ τῆς 21 Ἀπρι-λίου ἐνεστῶτος ἔτους. Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐται-ρείας τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν λουτρῶν ἐβελέτωσαν τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτῶν οὕτω, ὥστε νὰ ἀν-αποκρίνωνται πληρέστατα εἰς τε τὰς θεραπευ-τικὰς καὶ τὰς τῆς ἄλλης διαίτης ἀνάγκας πα-τός θαλάσσης.

Τὰ ὕδατα Κυλλήνης ἐνδείκνυνται καὶ εἰς πρόξενον ἀναμειβητέτου ὠφελείας κατὰ τὴν παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ἐν γί-νει καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, κατὰ τὴν δερματικῶν παθήσεων, τῶν χρονίων ρευματι-σμῶν τῶν ἄρθρων, τῆς ἀρθρίτιδος καὶ τῶν νευ-ραλγιῶν, κατὰ τὴν βρογχοπνευμονικῶν καὶ λαρυγγοφαρυγγικῶν καὶ τοῦ φθός παθήσεων, τῶν γυναικείων παθήσεων ἐν γένει κλπ. εἰς δὲ ἐφάμιλλος ἀν' ὅχι ὑπερτέρος τῶν Aix-Bes-Bains, Eaux-Bonnes, Luchon καὶ πολλῶν ἄλλων.

ΕΞΕΛΟΘΗ τὸ 64 τεῦχος τῶν «Παναθηναίων» τοῦ ἅριστα ἐκπληροῦντος τὸν προορισμὸν αὐτοῦ καλλίστου τούτου περιοδικοῦ περιέχον τὰ ἐξῆς:

Κωνστ. Μακρῇ «Παλαιὸν Κάκρον». — Ἀγγέλου Σημηριώτου. «Ποιήματα». — Ἡ γλώσσα μας. «Ἀπαντήσεις εἰς τὴν ἔρευναν τῶν «Παναθηναίων». — Ἀντ. α' Τῶ νησί τῶν πνευμάτων — μετὰφρ. Μ. Μαλακάτῃ. — Γ. Ε. Μαυρογιάννη. «Νικόλαος Μακιαβέλης καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ». — Α. Παπαθα-μάντι. «Ἡ Φόνισσα — μυθιστόρημα — συνέχεια». — Camille Bellaigue. «Ὁ ὕμνος τοῦ Ἀπόλλω-νος». — Γρηγορίου Ξενοπούλου. «Φιλολογικὴ Ζωή». — Χάρη. Ἡμερινοῦ. «Λόγοι καὶ ἀντίλογοι». —

Γράμματα — Τέχνη — Ἐπιστήμη

Ἐπιστολὴ τοῦ Γκαίτε περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ Αἰσχύλου. — Θεάτρον. — Διακοσμικὴ Τέχνη. — Πινάκιδες. — Εἰκόνες: Νῆσος τῶν Νεκρῶν ὑπὸ Α. Μπακλιν — ἐκτὸς τοῦ κειμένου. — Ἐρως ὁ το-ξοθραύστης ὑπὸ Γ. Βρούτου. — Γελοιογραφία Δ. Γαλάνη ὑπὸ Γοῆ.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Δεκαπενθήμερον Εἰκογραφημένον Περιοδικόν.

Δεσφυντῆς καὶ Ἰδιοκτῆτης

KIMON MICHANALIAN

Συνδράμει προπληρωταί:

Εσωτερικὸν ἔτησίον δρ. 25, Ἐξωτερικὸν ἔτησίον δρ. 30, Ἐξάμηνος » 13, Ἐξάμηνος » 18

Ἀθῆναι 18 ὁδὸς Φιλελλήνων.

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

Ἐξεδόθη ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ νέου ἔτους τοῦ καλλίστου περιοδικοῦ Συγγράμματος «Φύ-σις» μετ' ὠραίαν ὕλην καὶ εἰκόνας λαμπράς, καὶ πολλὰς ὡσαύτως ἀνακαινίσεις καὶ βελτιώσεις. Ὅντως δὲ τὸ περιοδικὸν τοῦτο κατέστη μονα-δικὸν ἐντρυφήμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν οἰκί-αν, ὡς δημοσιεύον ἐκάστοτε πολλὰ καὶ διάφορα ἠθικά, διδακτικά καὶ νεοφανῆ πράγ-ματα.

Ἡ Διεύθυνσις εἰς Ἀθήνας.

Φρ. Πρίντζης

(Ὁδὸς Δωροῦ ἀριθ. 14)

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

ΕΤΟΣ Δ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Ἔτος 64. Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἙΤΗΡΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικὸν δρ. 8.

Ἐξωτερικὸν δρ. 8.

Τῷ αὐτοῦντι πέμπεται ἐν φύλλον ὡς δείγμα.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π.Δ. Σακελλαρίου